

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1064. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvételi és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítottatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt-térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beiktatni.

I. évfolyam.

Vasárnap 1892. évi július 10-én.

8. szám.

A délmagyarországi színi szövetkezet.

Akárhogy is tagadjuk: irodalom és művészet nálunk a Délvidéken nagyon is hátra van, ami annál elszomorítóbb, mert a tejjel-mézzel folyó „bánatban“ kellene hogy akadjanak gazdag mecenások, akár a legfelsőbb, akár a polgári rétegekből, kik az emberiség nemes ideáljaira idejüket és pénzüket áldozzák.

A tapasztalat bizonyítja, hogy nem akadtak. Mostohái a mi társadalmunknak még ma is az irodalom és a művészet. Az utóbbi alatt egyelőre csak a színészetet érthetjük, mert arról ugyan senki sem tud, hogy a művészetek többi ágai a mi vidékünkön valakit nyugtalanítanak.

Nem szemrehányásképpen említettük fel ezt, hanem azért, mert oda akarunk törekedni, hogy ez elszomorító és szégyenletes állapot véget érjen, mert azt akarjuk, hogy a magyar irodalomnak és művészetnek a Délvidéken is otthona legyen s e gazdag vidék ragyogó példányképe legyen az ország többi részének, melyeket a természet nem áldott meg úgy, mint bennünket.

Arról akarunk ezuttal szólni: hogyan kellene e vidéken a magyar színészetnek otthont teremteni. Mert mi türes tagadás benne, még nincs. Mi legalább nem tartjuk azt rendes és egészséges állapotnak, hogy őszi és téli időnyben, mikor az emberek legszívesebben mennek a színházba, egy né-

met trupp vergődésével vagyunk kénytelenek beérni, vagy a volkssängerek ékes művészetében gyönyörködhetünk s ha az sincs, akkor cigányt hallgathatunk és esetleg a kártyaasztal mellett tölthetjük a hosszú téli estétet, ha már mulatni akarunk. Mikor aztán kiragyog a tavaszi nap első sugara, akkor eljönnek a nagyobb városokból a magyar színészek s tudvalevő dolog, mily nehezen megy akkor a bérlet, mert a közönség inkább a szabadban tölti az estéjét, semhogy a színházban üljön. Egyszóval akkor már nem rendelkezik a közönség azzal a kedvvel és fogékonysággal, melylyel a magyar színészetet a téli időnyben fogadná.

E sorok írója tavaly Nagybecskerek városa költségvetésének tárgyalása alkalmából felvetette egy délmagyarországi színi szövetkezet eszméjét. Az eszme kivételére nézve azonban nem tétettek lépések s így ismét elaludt a terv, míg azt néhány hét előtt Jakabffy, Krassó-Szörény vármegye főispánja ismét szőnyegre hozta.

Nem akarjuk az eszmét magunknak reklamálni, mert a Délvidék kulturájára nézve igen közömbös: hogy Lugoson vagy Nagybecskereken teremti-e meg a délmagyarországi színi szövetkezetet. Csak lássuk! Mert ha azt akarjuk, hogy már az idén váljék testté az ige, akkor tovább késniünk nem szabad. Ha ősszel magyar színházba akarunk járni, akkor nem halasztathatjuk tovább a döntő lépéseket.

De hát azzal sem jöttek még tisztába Délmagyarország városai, mit is akar tulajdonképpen az említett szövetkezet. Nézetünk szerint e szövetség tagjai a következő hat város lenne: Nagyikinda, Nagybecskerek, Versecz, Lugos, Pancsova, Ujvidék.

E városok mindegyikében alakulna egy színi bizottság, mely arról gondoskodnék, hogy egy elsőrendű társulat egy hónapig tisztességesen megélhessen az illető városban. Mindegyik bizottság választ két tagot, kik mielőbb összejönnek egy banketre, hogy a közelebbi módokat megbeszéljék, mert arra sem a vezércikknek, sem a memorandumok, sem a hazafias felszólítások nem elegendők. Az ily kérdéseket csakis eszmecsere útján lehet megoldani, s miután már is elkéstitünk egy kissé, tehát mielőbb.

Szükséges volna tehát, hogy a fent említett hat város, amennyiben az eszmét pártolja, mielőbb elküldje teljhatalmu delegátusait. Hadd halljuk, hogy érdemel-e a Délvidék annyi megpróbáltatás után, melyet a legkülönbözőbb nyelvű színésztrüppöktől eltűrt, egy jó magyar társulatot. S ha meg tud egyezni a hat város, ha belátják, hogy az erő az egyesülésben fekszik, akkor ősszel színházainkba végre valahára a magyar geniusz fogja bevonulását tartani, a magyar hazá és a kultura dicsőségére, a hazafiak igaz öröme.

Hajjuk mit szól hozzá: Kikinda, Versecz, Lugos, Pancsova és Ujvidék!

Tárca.

Innen-onnan.

XVIII.

(Honvédeink táborozása. Paedagógusaink Fehértemplomban.)

Megfújták a trombitát. A nyalka honvédtiszt vezényelt s a két zászlóalj honvédbaka szabályos lépéssel indult neki a poros országútnak.

A messziségben kéklő krassó-szörényi hegyek ormai felett megjelent az éltető nap. Sugárkévéi felbomlasztották, szét kergették a bájos karasvölgy felett lebegő reggeli ködöt és vizpárát. Előtűnt az a szép panoráma, melynek véghatárát az oraviczaninai hegység szép vonalai képezik.

Vigan masirozott a honvédnépség, fel sem vette a „csak und pakk“-ot, mert hiszen örvendés napra viradt — egy napi próba táborozásra, híres Kustélyi község szép és gazdag határában.

A kis sereg után ott czammogott a „forspon-tos“, a szekérderek szinte roskadozott a sok jótól, mert hiszen „csak a hal él vízzel“.

Gulába a fegyvert! Ki az őrségekkel és most kedvedre táborozz jó honvéd baka.

A kanyargó Karast szegélyező zöld bokrok, a kicsi, de szép erdő néma esendjét zaj, vidámság, váltja fel. Művésziesen ássák, tatarozzák a legények a főzöhelyeket, aprítják a húst, ropogva vi-

gan ég a száraz galy és a fák közt elhuzódó kék füst, a zöld hátterek előtt forgoló piros nadrágok, a kirándult kustélyi előjáróság és népség fehér ruhájával festői képet adtak.

Mi, az a három illetve két cibil — kik honvédtiszteink megtisztelő meghívása folytán megjelentünk az általánosan ismert és szeretett S-b jovialis honvédpap védőszárnyai alá menekültünk a lombos fák alján kiterített nagy pokróczokra.

Ott fogyasztottuk a tisztí menázsit, a rengeteg mennyiségben elpusztított izletes paprikást „Pol-lák eszenziát“ nem látott jó fajta „öreg markoveci“-vel öntözgetvén.

A honvédbakák is csoportosultak hajlamaik és kedvtük szerint. Az egyik ligetből lágy oláh dal hangzott, más helyen a németek nagyhangú kalamajkát járó recsegő induló féleje vette ki a zajban a jusát; — legharmonikusabban a rácz honvédek fújták, de legszebb s a mi szívünknek leginkább tetsző, még is csak az a törölmetszett magyar nóta volt, mely a fehér pokróczok tájékaról hangzott fel — ámulatba ejtve a kustélyi polgártársakat.

Felhangzott ismét a kürt jele. Fürdésre masiroztak a bakák. A pár száz ember jó kedvű, dévajkodása szinte felzavarta a kis Karas szőke hullámaid.

Este felé a sik réten közeledő délceleg lovast jelzett az őrség! Egyszerre rendben, talpon volt a tábor. A jóságos zászlóaljparancsnoknak tisztelgett a katonaság s kiáltottunk mi dörgedelmes éljeneket.

Közben érdekes epizod is történt! A sovány-

sággal éppen nem dicsekedő jó honvédpáternek eltűnt a legkedvesebb hozzá tartozója, az értékes zseb-kés, akarjuk mondani . . . dugóhúzó.

Azt elő kell keríteni a föld alól is. Ezt kívánja a honvédbecsület. Keresték is a jó fiuk. Minden fűszálat megvizsgáltak nagy hiába.

A falu „derék pennája“, ki még főhadnagy korában tanulta meg, mint kell rendet csinálni, még Kustélyon is, s kinek ritka erélyessége és bánásmódját csodálják mindazok, kik ismerik a híres község viszonyait . . . erre csak azt mondta . . . „Meg lesz az elveszett tárgy!“

Bíró uram! Bíró uram! Veszélyben forog a falu becsülete! — Alig 3—4 „zukassa“ után magasra emelve hozza bíró uram a jó páter kedves oldalbordáját . . . Honnan került elő? . . .

Idomtalanság azt kérdezni! Elég a hozzá, hogy a kiköszörülttetett a becsület sorján esett rozsdá.

Midőn mindenek a legszebb rendben lefolytanak, s a honvédek Verseczre visszaindultak — F-n jegyző szíves meghívására a községbe rándultak az ott maradtak, s mint már ilyen alkalmakkor el nem maradhat a jó vacsora mellett egy másután termett a sok szép toaszt. Éltették B—a százados zászlóalj parancsnokot, a szíves házigazdát, a kezelő tiszteket s a főreáliskola tanári testületét stb. . . Egymást érte a szebbnél szebb szívhez szóló magyar nóta a mi nem is lehetett más-ként, mikor Ferkó volt a primás.

A kustélyi táborozás fáradságait alig pihenve

A fentebbi cikket a Nagybecskerekben megjelenő "Torontál" című napilapból vettük át.

Mi az általunk alapított első verseczi magyar lapban a „Délvidéki Nemzetör“-ben már évek előtt s jelenlegi lapunkban, a „Délvidék“-ben, is több alkalommal hangsúlyoztuk a szini szövetkezet szükségességét.

Magyar nyelvterjesztő egyesületünk választmánya örömmel üdvözölte mélt. Jakabffy főispán kezdeményező lépéseit s a mint körülményeinket ismerjük, ha nem éppen könnyen is, de valahogy még is csak ki lehet majd vinni, hogy törvényhatóságunk is hozzon valami áldozatot a magyar színügyert.

Magyar nyelvterjesztő egyesületünk, szerény anyagi erejéhez képest évenként 150—200 frttal segélyezte az itt megfordult magyar szintársulatokat, s legtöbbet kellett pironkodnia, midőn mint sáska raj egy-egy évben 3—4 apró cseprő vándor-szintársulat ütötte fel itt tanyáját. A bukások előre láthatók voltak, mert hiszen még a bérlő község sem járt el a színházba, és nem járt el azért, mert nem egy esetben botránnyosan gyenge előadásokat kellett végigszenvednie.

Csodálatos és megfoghatatlan dolog az, hogy hiába ír a magyar nyelvterjesztő egyesület az alkalmatlan időben ide törekvő színház-direktoroknak, hogy ne jöjjenek, hogy nyomorogni fognak, hogy alig huzta még ki a megelőző társulat a lábát . . . mind hiába . . . Csak azért is el jönnek s a nem magyar ajkú polgárság előtt szégyent hoznak a magyar színészetre.

Ha egyik másik társulatnak nem adja meg a hatóság az engedélyt, — hangzanak a hírlapokban a rettenetes „megrovási kalandok“.

Ezen állapotokon egy csaprással segítene a hat délvidéki város tervezett szini szövetkezete s mindenkinek, ki délvidéki városaink viszonyait ismeri s nemzeti színészettünk ügyét szívén hordja minden erejé-

ki, a szomszédos Fehértemplomba szőlített az újságírói kötelesség. Délmagyarország tanítóegyletnek tagjai közül több mint 300-an gyűltek össze a Néraparti városban, hogy az egyesület XXVI-ik közgyűlését megtartsák.

Talán soha sem hangzott még Fehértemplom falai közt annyi magyar szó, mint ez alkalommal, s talán széles nagy Magyarországon egyetlen vidéki tanítóegylet sem részesült még azon megtiszteltetésben, mint ez a régi hatalmas egyesület, melynek közgyűlésén Csáky gróf, vallás és közoktatásügyi miniszter, dr. Molnár Viktor, temesvármegyei főispán által helyettesítette magát.

A miniszter helyettesítőjét Schenk elnök üdvözölte első sorban a vasúti állomásnál, majd az állami felső leányiskola pompás magyar kosztümben megjelent növendékei nyújtották át beszéd kíséretében igen szép virágbokrétát.

Hogy a város hatósága nem szónokolt, annak — mint a rossz nyelvek szelvényében sugdossák — az lett volna az oka, hogy a magyar nyelvvel nem egészen jó viszonyban élő „Bürgermasta“ a már előbb megérkezett tanítók üdvözlésénél véletlenségből a „kedves“ szó helyett, hasonhangzásu, de nagyon ritkán használt szót talált kiejteni.

A „Deutsche Gesangsverein“ „feste Burgja“, melynek felépítéséhez a berlini „Gesangsverein“ 30.000 frtot adott kölcsönbe, s a melyen még is látszik, hogy német pénzen építették, mintha megijedt volna attól az egészséges magyar szellemtől, mely az előadók s szónokok minden gondolatát jellemezték.

A nagy terem, melynek falai borítva vannak

ből támogatnia kell ezen életrevaló hazafias eszmét.

Ha a szövetkezet létre jön, oly társulatokat lehet szerződöttnünk, melyek e nemzetiségi vidékeken a magyar színészethez tekintélyt és elismerést szereznek s nem lesz több alkalmunk a szégyenkezésre.

Napl hírek.

Nyugdíjazás. A jó öreg Heegn bácsi, kit ismer e város apraja és nagyja, ki mint az árvák pénztárosa, 1846. óta szolgálja Versecz város közügyét, e hó 1-én a jól megérdemelt nyugalmába lépett. Közel félszázados hivatalnoki működése alatt példányképe volt a szorgalom, becsületesség és pontosságnak, s most, midőn elváltik irodájától, benső önérettel tekinthet vissza a megfutott életpályára, mely számára igaz tiszteletet és elismerést szerzett.

Ritka kitüntetés. Bánffy Jánost, a karánsebesi polgáriskola igazgatóját, kinek neve a gyermekirodalom terén előnyösen ismeretes, nem régen magas kitüntetés érte. „Hol volt, hol nem volt“ című mesekönyvét megküldte a kis Erzsébet főhercegnőnek, a ki a szép könyvet azóta már nagy élvezettel olvassa. Stéfánia főhercegnő most viszonzásul egy gyönyörű arany mellőt küldött neki, rajta gyémántkövekből kirakva nevének kezdőbetűje. A nagy kitüntetéshez szívből gratulálunk!

(Koronázási jubileumi emlékérem.) A koronázás XXV-ik évfordulója alkalmából verett ezüst emlékérem egy példányát küldte meg a belügyminiszter városunk törvényhatóságának. Az érem nagysága körülbelül olyan mint a negyedforintos s egyik oldalán ő Felsége arczképét, a koronázási palástban ábrázolja s „Ferencz József, V. K. A. Cs. és M. J. D. O. Ap. Kir.“ körirattal ellátva viseli, — másik oldalán pedig az érem alkalmi jelentősége. „A koronázás XXV. évfordulója alkalmából MDCCCXCII.“ van feljegyezve.

A magyar királyi szegedi II-ik honvédparrancsnokság értesítése szerint a honvédtörzstiszti tanfolyam II-ik csoportja I. törzstiszt II. főtiszt, körülbelül 20 főnyi legénységgel és 18 lóval gyakorlási utazás közben f. é. július 15-én Verseczre érkezik és 19-én reggel indul tovább.

A délmagyarországi tanítóegylet Fehértemplomban tartott XXVI-ik közgyűlésén Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter képviselőjében dr. Molnár Viktor főispán vett részt. A főispánt Fehértemplomra érkezése alkalmával ünnepélyesen fogadták. A pályaudvaron megjelentek: Böhm Lénárd polgármester, mint a helybeli bizottság elnöke, Kabdebó Gergely főszolgabíró és nagy számú, előkelő község. Mikor a főispán leszállt a vonatból, nemzeti színű szalaggal díszített fehér ruhás leánykák szőrtak virágokat eléje és bokrétát nyújtottak át neki. — A közgyűlésen az első előadást Zsuty Béla fehértemplomi tanító tar-

pajzsokkal s azokon német felírásokkal — a komoly és férfias munka templomára avatott fel. Munka után édes a nyugalom, de keserű volt a fehértemplomiak korszakot alkotó bankettje.

A szegény paedagogusok igyekeztek azon, hogy a „méltóságos“ urral egy asztalhoz kerüljenek. Ie is szurták az obulust és többen közülök, mikor helyet akartak foglalni azzal utasítottak el, hogy nincs több hely.

Szerencsés emberek voltak ezek az elkeseredettek, mert máshol még is csak kaphattak valamit enni. Szegény méltóságos főispán, hogy elmerengett azon a csorba behorpadt rézkanalon, a melynek zöld patinája nem a remény színe vala, s a melynek hatalmasan oda fáradt zsirfoltjai ki tudja mikor és kinek kiszolgáltattott „Gulasch“ vagy „barbrigás“ megmaradt részeit öröközték meg az utókor számára. Egy áldott jószívű tanítónőnek kellett sebtibe haza szaladni, hogy hozzon a főispánnak olyan evészközt, a mivel enni is lehet.

Ugy elmerengett a főispán, de meg mi is azokon az utcséli csárdákban honos piszkos kis két deczis üvegeken, a melyekben valami zavaros s mindenféle kimult teremtmények hulláival bővülőködő folyadék szégyenkezett, s a melyre ráfogták, hogy bor lenne.

Enni és inni ezen a banketten nem lehetett. Nem lehetett pedig azért, mert nem volt mit. A mi kis zsir megakadt a talak fenekén oda töltögették a vendégek nyaka közé. Egy előkelő tisztos erdélyi főmérnöknek imigyen egy fél tál fekete levest csempésztek a kráglója mögé. De meg is fogadta, s ünnepélyesen kijelentette, „hogy majd meghálálja“.

totta „Comenius életéről és működéséről“. Utána Gramma Demeter mehádiai tanító tartott előadást a tankötelezettségről és tanszabadságról. Bésán varadiai tanító a népmérő, mint nevelési eszköztől tartott értekezést. Abból az elvből indult ki, hogy csak úgy szerethetjük igazán a hazát, ha azt minden tekintetben ismerjük. Meg kell ismernünk egymást is és erre szolgál az ethnografia. — Ezután Dold István nagybecskereki tanító tartott előadást a szeretetről és annak érvényesítéséről az egyleti életben. — Előadó felhívja az egyesület tagjait, hogy jobban ápolják az egyetértést és a kartársi szellemet. Ezzel a gyűlés véget ért. Most felolvasták Bayer Karolina zászlóánya, Mártonfy, Marx és Horváth tanfelügyelők, végül a budapesti tantestület üdvözlő táviratát. A gyűlés táviratilag üdvözölte Csáky minisztert, Bayer zászlóányát és a Budapesten betegen fekvő Mártonfy kir. tanfelügyelőt. — Déli 1 órakor díszbéd volt a „Burg“-ban, melyen dr. Molnár V. főispán is részt vett. Az első felköszöntőt Schenk egyesületi elnök mondta a királyra. Bányai a kormányt és a délvidéki főispánokat, Molnárt, Rónayt és Jakabffyt éltette. Riedl Böhm polgármesterre, Márton János Bayer zászlóányára és Janda a délvidéki tanfelügyelőkre emelte poharát. Nagy lelkesedést keltett dr. Molnár Viktor főispán felköszöntője, melyben a délvidék hazafias tanítóságát éltette. — Az egyesület tisztikarát három évre a következőkép alakították meg: elnök Schenk Jakab; alelnökök Bányai Jakab és Jeck György; titkárok Reitter Ferencz, Bakos Sebestyén, Krauszhaar Károly és Riedl Ferencz; pénztárnok Ertl József; zászlótartók Fuchs, Opecz és Popovits; választmányi tagok Steinbach Antal, Suttag Ferencz, Mártonfy Márton, Schäffer Károly, Fleischhacker Laura, Till, Ökrös, Keszler és Janda.

Mayering Emma k. a. nyilvánossági joggal ellátott magán elemi és polgári leányiskolája és nevelőintézetében, mely benlakással van összekötve s hol a növendékek az igazgató tulajdonosnőn kívül 3 benlakó tanítónő felügyelete alatt állanak, a mult szerdán fejeztettek be — az ének- és zenevizsgálatot, munka- és a rajzkiallításal, — az évszázad vizsgálatot. E vizsgálatokon a nagy számmal megjelent intelligens községnek ismételtelen volt alkalma meggyőződni arról, hogy a régi hírneves tanítézet jelenleg is méltó szép multjához, s hogy a szülék, kik leányaikat ezen intézet intézetében helyezik el, vagy bejáratják teljesen biztosak lehetnek arról, hogy gyermekeik nem csak az ismeretek elsajátításában tesznek ritka szép előhaladást, hanem a társadalom által mai napság már nagyon is megkívánt és megkövetelt művellet magatartást és jó módot is elsajátítják. A benlakó növendékek egy szép nagy családot képeznek, hol arról is van gondoskodva, hogy a növendékek a háziasságot elsajátíthassák. — Különösen kiemelendő azon szép eredmény, melyet a növendékek a nyelvek elsajátításában felmutatnak. A magyar nyelven kívül nagy sulyt

A bankett élvezőit csak egyetlen dolog vidította fel, Dr. Molnár Viktor főispán elragadó szép toasztja, melylyel a peccsenye táján vett búcsút az éhező és várakozó állást elfoglaló publikumtól. Vártuk, hogy a kis leves, a mártás (hús nem jutott) meg a peccsenyének nevezett sovány bordacsont után jön még valami, vagy egy kis ténytácska, vagy sajtoecska, vagy egy kis gyümölcsöske . . . Csak várja . . . várja, várjatok . . . !! Általános felháborodás, zugolódás közt sietett a vendégsereg 3 óra felé a boltokba, hogy vegyen szalámit, meg száraz kilít . . . stb.

A „Rudolfsheim“-ban már kapott a jámbor halandó valamit, ha levetette a jámborságát s tomboló individuummá változott, de onnan meg nagyon is hiányzott a mi barna Jovánk, a ki ezalatt legényeivel lakezipőben és frakkban tett látogatásokat a fehértemplomi fárao ivadékoknál.

Az estéli hangverseny, — leszámítva a vendéglős határtalan éhietlenségét (száz és száz ember elment, mert nem kapott ülőhelyet) igen jól sikerült. Az egyes dalegyletek előadásai, a szereplők zene és énekei kitűnők voltak, de koronája volt mind annyinak az a szép magyar tárgyú élőkép, melyet az állami felső leányiskola derék igazgatónője Fleischhacker L. ritka művészi ízléssel és tapintattal rendezett.

Régen eloszlott már a tanítók tiszteletére rendezett estélyi község, amidőn még a szomszédos „Haller“-ból felhangzott a trikós német sängerleányok hamis éneke.

Ott még száz és száz ember tolongott — jelezvén, hogy Fehértemplomban él és halad!

fektetnek a német, francia nyelvre, a szerb nyelvet szintén tanítják megfelelő óraszámban a gör.-kel. vallású növendékeknek. Az összes vizsgálatokon, mint a kir. tanfelügyelőség által küldött biztos ftdő és ngos Henny Sebestyén prépost-plébános elnökölt, s hogy az eredményteljesen meg volt elégedve, mutatták elismerő és buzdító zárszavai, melyeket az intézet igazgató tulajdonosa a tantestület, a közönség és növendékekhez intézett. Az intézetben a hitoktatókkal együtt 14 tanerő működött. Négy tanítónő, 4 főreáliskolai tanár s az illető szaktanítók. Az elemi osztályokat Nagy Gizella, okl. tanítónő vezette, ritka szakértelemmel s a szép haladás minden tárgyban, de különösen a magyar nyelvben szembetűnő volt. Hasonló dicsérettel kell megemlékeznünk Bandlerier Juliette és Milunov Mária tanítónőkről, kik közül az első a francia nyelvet, utóbbi pedig a kézimunkát tanította. Az ének- és zenevizsgálat nagy közönség jelenlétében folyt le. Lapunk szűk tere nem engedi meg, hogy az egyes növendékek előadásait kellőleg méltányolhassuk, csak azt jegyezzük meg, hogy e téren is valóban nagy és szép az elért eredmény, a miben nagy része van az igazgatótulajdonosnak, ki maga is kitűnő zongorázó s kifejezett műveltséssel bír. Az intézet egy jól szerkesztett értesítőt is adott ki, melyből idézzük az igazgatótulajdonos „Nyílt szó a közönséghez” című cikkének vég szavait: „Teljesen ismeretlenül kezdve a városban működésemet, a siker garanciáit csakis önmagamban kellett keresnem és előbb a tanítónői pályán sok éven át szerzett tapasztalataimra támaszkodva, tért kellett hódítanom a nagyérdemű közönség bizalmában és a tisztelt szülőket az elért erkölcsi siker által arról meggyőzni, hogy intézetem tényleg a közönség jól felfogott érdekeinek felel meg. Most, midőn két évi működésem eredményének anyaga áll a t. közönség rendelkezésére, midőn módjában áll köztudomásra hozott működésem minden ágazatáról magának véleményt alkotni, nyugodt lélekkel bízom abban, hogy intézetem a városi s vidéki közönség pártfogásában fog részesülni. Végül felmerült ellenkező hírekkel szemben kedves kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy intézetem felhagyása egyáltalában nem volt és most sincs szándékomban, sőt ellenkezőleg azt mint eddig őszinte odaadással, költséget és fáradságot nem kimélve továbbra is fenn fogom tartani.” Mi részünkről pedig kívánjuk, hogy a régi tanítézet virágozzék és teljesítse szép és nemes hivatását.

Magyar királyi állami telefon. Ez most a legnagyobb újság városunkban. A dolog rohamosan halad előre. Kákujay kiküldött mérnök emberei tele drótozzák az egész várost. A hosszú és csinos rezidencia-utca háza felett a magasban már mindenütt fel vannak állítva a kettős vasoszlopok a sok fehér porcellánelészigetelével. Az egyes hivatalokban már be vannak állítva a készülékek is és két hét múlva 26 beszélő állomással kész a verseczi telefonhálózat. Városunk állami telefonintézményével sokkal nagyobb várost előzött meg. A telefon központi állomása a magy. kir. pósta- és távirat épületében helyeztetett el. A telefon bérlet most még egy kicsit borsós, havonként 6 frt. A verseczi telefonhálózat tudvalegőleg magánvállalkozás akarta létrehozni. Meg is volt a kész terv, boldogult Baross miniszter azonban nem hagyta jóvá a dolgot s kimondotta, hogy ha 25 telefonbérlettel jelentezik felállítva az állami telefont. A jelentkezők már meg voltak, azért megy most a dolog oly amerikai gyorsasággal előre. Telefonunk legmesszebb fekvő végállomásai, a vasúti állomásoknál, a keményítőgyárban, a Frisch-féle szeszgyárnál és a kápolnahegy villánál lesznek. Pár hét múlva telefonon rendelhetjük meg a Millekernél is az ebédet.

Bodó Lajos, városi rendőrfőkapitányunk a mult héten az összes helybeli vendéglőkben és bormérésekben megvizsgálta az ürmértékeket. Ez alkalommal több mint 300 hamis mértéket foglalt le.

Történelmi és régészeti Értesítő. A délmagyarországi történelmi és régészeti muzeumtársulat közlönyének idei 2. és 3. füzeté rendkívül gazdag, élénk és változatos tartalommal jelent meg. A füzet elején Baróti Lajos folytatja „A bánági legrégebb német település története” című nagyérdemű ismertetését, melyet nyolcz fontos eredeti okirat közlésével és a bánági legrégebb német telepek történetének nagy szorgalommal összegyűjtött adataival egészíti ki. E német telepek a következők: Uj-Árad, Nagy-Becskerek, Berekuca, Bogsán, Bruckenau, Csáková, Cservenka, Deliblat, Denta, Detta, Divics, Dognácska, Fehértemplom, Freidorf, Freuden-

thal, Hidegkut, Gyarmatha, Häuerdorf, Jossovník, Karánsebes, Kudricz, Lagerdorf, Langenfeld, Lippa, Lugos, Lupkova, Makovicz, Matkovicz, Moldova, Munár, Mühlenbach, Oravicza, Orsova, Uj-Palánka, Pancsova, Perjámos, Petrillova, Ujpécs, Plosicz, Potok, Pozsezsena, Radimna, Rebenberg, Rékas, Russova, Schaberdorf, Sahaja, Salhausen, Suchenthal, Szakalovác, N.-Szt.-Péter, Temesvár, Versecz és Vojtek. Ezután Milleker Bódog, a kitűnő régiségbuvár ismerteti részletesen Délmagyarország római régiségleleteit. A kimutatott római lakhelyek száma 101. Milleker tekintettel volt az emlékszerű maradványokra, tárgyakra; az éremleletek közül csupán a fontosabbakat regisztrálta. — Baróti Lajos ismerteti a bánági róm. kath. papságra vonatkozó és egykoron a temesvári adminisztráció levéltárában volt iratokat. — Végül a választmányi ülések és a közgyűlés leírását hozza az „Értesítő”, melyet Patzner István társulati főtítkár szerkeszt.

Mayering Emma (előbb Kutka-féle) bennlakással összekötött Verseczen 31 év óta fennálló és nyilvánossági joggal ellátott magán-, elemi- és zolgári leányiskolájában a jelen szünetidőben kézimunka-tanfolyam nyílik naponként délelőtt 8-tól 11 óráig, melyre bármely napokon lehet jelentkezni. Havi díj elemi iskolai növendékekért 1 frt., polgáriakért 2 frt. A jövő tanévre beiratások bennlakókat illetően előbb eszközözlendők, hogy a fülös számban jelentkezők ellátása iránt a kellő intézkedések idejében megtéssenek.

Gyönyörű meteor volt látható városunkban a mult Csütörtökön este 9 óra tájban. Alakja kup volt, színe viola s délről haladt nyugat felé.

A nagy hőséget a mult hét utolsó napjaiban valóban alig lehetett már tűrni, 27—28 R. fokot mutat a hőmérő az árnyékban. A ki csak teheti siet «Kuncze» uszodáiba, melyek most délutánonként a leglátogatottabb helyek.

Mennyi húst fogyasztott el Versecz egy fél év alatt. A városi nyilvános vágóhídon az elmúlt fél évben levágott 80 drb. szarvasmarha, 75 borjú, (324 disznó), 350 juh és 2754 bárány.

A verseczi 1848-49 évi honvéd-egylet által felállítandó szoborra, mely jelenleg már öntés alatt áll, újabb adakoztak: Rudnai Niko-lits Sándor főispán 5 frt., Rieger Bálint 5 frt., Hoffmann Ede 1 frt., Braichler Ede 1 frt. 50 kr., Fischer János 1 frt., N. N. 50 kr., Seemayer János 40 kr., Paszt úrnő 1 frt. A nemes szívű adakozók fogadják az egylet legmélyebb köszönetét.

Elégett búza. Gondolatlanságból tegnapelőtt pénteken déli 1 óra tájban felgyújtották a kis réten a tarlót s Paunov, Gergecs, Dulin, Thomics és Mesziczky verseczi lakosok kárára körülbelül 80 kereszt búza elégett. Tűzoltóink gyorsan a helyszínén termettek s elnyomták a tüzet.

Uj magyar lap Pancsován. «Határőr» cím alatt, egy igen élénken szerkesztett hetilap indul meg Pancsován, mely első számával azt a jóleső benyomást teszi reánk, hogy a magyarság ügyének igen gondos és lelkiismeretes istápolója fog lenni. Az új lapnak felelős szerkesztője Feymann Gyula, főmunkatárs pedig Molnár József.

A lugosi főgymnasium Ertesítőjében (közli Billmann Márton igazgató) sikerült értekezést találni «Levelek egy tanítványomhoz» címmel Városi Gyula gymn. hittanártól. A főgymn. tanári kar az idén 19 tagból állott, beszámítva a hitoktatókat is. Tanuló volt 182; ezek közül: r.-k. 57, gör.-kat. 12, gör.-kel. 69, helvét 2, ágost. 5, izraelita 33; csak magyarul beszél 7, magyarul és németül 57, magy. és románul 10, magyar, német, románul s egyéb nyelven 113; összesen bukkott: 41; nemzetiségre nézve volt: 64 magyar, 32 német, 76 román és 5 szerb.

Kinos és sokakra nézve komikus jelenet játszódott le a mult napokban Fehértemplomban. A tanítók nagygyűléssel egyidejűleg katonai felülvizsgálat volt egy és ugyanazon épületben. 10—15 ember Ádám costumban várakozott a főorvosra, hogy sorba tapogassa őket, képesek e már a bornyuhordozásra. Négy fiatal tanítónő nem tudván az épületben a járását a tömeggel együtt szintén benyomult a sorozó helyiségbe s az udvariatlan népség utat nyitott szegényeknek. A látottakra annyira elvesztették a fejüket, hogy a visszafordulás helyett (nem akarván a tömeg előtt pironkodni) egy szemközt fekvő ajtó felé rohantak. Igen ám, de az ajtó be volt zárva s kulcsát valahová eltette a részeg vendéglős. A szegény nők nem mertek megfordulni, a komoly őrnagy comandírozott, «hogy felöltöznél honvédek!» Százan is futottak a kulcsokat keresni, s több mint 5 percig fel volt függesztve a sorozás. A szegény nők a legközelebbi vonattal elhagyták a bankettjeiről híres várost.

A Temes-Bega-vízszabályozó társulat ügyeinek vezetésével megbízott véleményező bizottság gyűlést tartott, a melyen több elvi jelentőségű fontos határozat hozatott. Első sorban utasított, 8 szóval 6 ellen az igazgatóság, hogy telekkönyvi förléseket ezután csakis az esetben adjon ki, ha az illető kérelmező hátralékos — eltekintve a bekebelezett összegtől — összes 1873-tól számítandó hátralékait annak kamataival együtt lefizeti. Utasította továbbá az igazgatóságot, hogy az összes hátralékokat, azokat is, a melyeket a likvidáció mutat ki, azonnal bekebeleztesse. E határozat 7 szóval 7 ellen hozatott s sorsa érvényesülése a miniszteri döntéstől függ. Egyhangulag elhatározott az is, hogy újból fölterjesztést intézzen a szakminiszterhez, a melyben körülírassék, hogy az 1885. évben felterjesztett likvidációra a mai napig hiában várt miniszteri rezolúció késedelméből, úgy az egyes ártéri birtokosokra, mint a társulat összességére eredő joghátrányok és anyagi károk háramlanak, minek folytán a szakminiszter megkerestetik, annyira várt határozatának meghozatalára.

Egy kitűnő új vállalatnak, a „Kis Könyvtár”-nak négy kötete fekszik elöttünk. A legkedvesebb olvasóközönségnek, a 7—14 éves gyermekeknek vannak ezek a csinosan kiállított, képekkel díszített és bámulatosan olcsó könyvek száma. Az első könyv, „A Cseregyermek”, koszorús írónk Jókai Mór remek tollát dicséri. Az ifjúsági irodalom egyik legelső jelese, Benedek Elek mesél a második könyvben („Mesék és történetek”) csoda szép dolgokat a kicsiknek. „Egy plajbász története” a címe a harmadik könyvnek, melyet Gaál Mózes tett ki magáért. A negyedik könyvben (A szabad ég alatt) Benedek, Bársony István, Abonyi Árpád jeleskednek. Általában az elöttünk fekvő négy könyv után itélve, a „Kis Könyvtár” rövid idő múlva kedvelt és nélkülözhetlen olvasmány lesz a magyar gyermekvilágnak. A kiadó jó szolgálatot tesz az ifjúsági irodalomnak, midőn a legjelesebb magyar ifjúsági írók műveit, valóban olcsó áron adja az ifjúság kezébe. A gyermekekkel megáldott szülők jól teszik, ha ezt a vállalatot pártolják és gyermekeiknek csekély pénzért élvezetes, magyaros olvasmányokat szereznek. A „Kis Könyvtár” — melynek szerkesztője Benedek Elek — Marmaros-Szigeten jelen meg Berger Miksa kiadásában, és minden hazai könyvkereskedésben kapható. Egy-egy kötet ára fűzve 12 kr., kötve 20 kr., 10 fűzet előfizetési ára 1 frt. 10 kr., kötet példányé 1 frt. 70 kr.

Festőművészeink a mezőgazdaság szolgálatában. Hazai festőművészeink eddig még nem keresték fel alkotó tehetségükkel a mezőgazdaságot, melynek pedig igen sok momentuma van, a mely érdemes a legnagyobb mesterek esetére, vagy rajzójára is. A legutóbbi időben sikerült a „Közletek”-nek, az orsz. magy. gazdasági egyesület hivatalos lapjának különösen a szakszerű használatok rajzolása és festésére fordítani művészeink figyelmét. A nevezett lap egymásután közli művészi rajzait Vastagh Géza és Büttner Helén festőművészeknek. Az elsőtől legközelebb jelenik meg művészeti kivitelben József főhercegnek az ideai tenyészállat-vásáron első díjat nyert és 1000 frtért eladott magyar faju bikája, az utóbbi pedig elkészítette Albrecht főherceg magyar-óvári és gr. Teleki László erdélyi uradalmi ménese, tehenészete és sertés-nyájának sikerült rajzait, melyekkel legközelebb kedveskedik a „Közletek” olvasóközönségének. Hazai gazdasági irodalmunk egyik kiváló képviselője a „Közletek” e műmellékleteit ajánljuk olvasóink becses figyelmébe.

A megjutalmazott iparostanonczok névsorának folytatása;

Szappanfőző.

Satics Lyubomir, Lukács Vaszánál.

Mézeskalácsos.

Milleker Konrad, Gettmann Ferencznél.

Kádárók.

Meckl József, Zoffmann Károlynál.

Mayer Antal, Miehler Péternél.

Kötélgyártók.

Lindenbach János, Gröschl Józsefnél.

Szala József, Piekarszky Antalnál.

Albach János, Navra Károlynál.

Kehrer Ferencz, Navra Károlynál.

Keményseprő.

Láda Mihály, Radics Antonianál.

Kefekötő.

Adam Martin, Heinz Péternél.

Szobafestő.

Polyin Mita, Szabó Sándornál.

Opánkkészítő.

Muncsics Vlada, Mogos Nestornál.

Csizmadiák.

Kimmel Ferencz, Dimitrievis Vaszánál.

Millosevic Vlada, Sabovlevits Gyókanál.

Bakits Mita, Stojadinovits Despotnál.
Banicza Jozsim, Mladenovics Kosztánál.
Dimitrievits Vitya, Szabovlevits Szvetozárnál.

Papuskészítők.

Jovanovits Dusan, Georgevics Kosztánál.
Sztankovits Dusan, Sztajanov Györgynél.
Vakarescu Koszta, Kanacsy Kosztánál.
Bakics Dusan, Stojanov Györgynél.
Stefanovits Mita, Georgevics Kosztánál.
Vuits Gyoka, Bogsán Józsefnél.

Mázoló.

Lieber Gergely, Lieber Mihálynál.

Bádogos.

Remelsberger Antal, Zwölfer Jánosnál.

Ruhafestő.

Sztanisav György, Pavlovics Petkonál.
Grivu Pál, Johann Ferencznel.
Kracunov Sándor, Johann Ferencznel.

Czúpszek.

Zoffmann Ferencz, Jonesen Szvetozárnál.
Lenhard József, Wätz Józsefnél.
Kemkemmer Mátyás, Spröber Péternél.
Stiegler István, Pers Jánosnál.
Rádak Lyuba, Perovan Ilianál.
Maxics Mita, Maxics Györgynél.
Mliczin Steva, Stefanovits Nikolanál.
Kugler Antal, Mayer Róznál.
Henzl Péter, Károli Jánosnál.
Grünwald Ede, Spröber Péternél.
Wolz Antal, Popovics Istvánnál.
Fejes Mihály, Popovics Istvánnál.
Jovanovits Acza, Ardelean Stevánál.
Kirsch Péter, Kinn testvéreknél.
Witte József, Witte Péternél.
Prohaszka József, Radotinszky Józsefnél.
Breinich József, Lohrein Jánosnál.
Ulrich Mihály, Kinn testvéreknél.
Stark József, Kinn testvéreknél.

Géplakatosok.

Donauer János, Neukomm Bálint fiainál.
Rückert András, Seidl Gyulánál.
Podhajeczky István, Seidl Gyulánál.

Asztalosok.

Horváth Rezső, Schulz Lenárdnál.
Küchler József, Fertig Jakabnál.
Waldner Isidor, Milosevics Vaszánál.
Mitter János, Fritz Gusztávnál.
Zsán Fülöp, Velebni Károlynál.
Stefanovits Nika, Miloschevics Vaszánál.
Zircher Géza, Hartig Jánosnál.
Behr Lipót, Mingesz Jánosnál.
Kliczin Pera, Zsivanovits Szvetozárnál.
Omorácz Velyko, Jugovits Mitánál.
Schäfer Bálint, Brkits Peránál.

Vasúti menetrend. Fehértemplom ról: érkezik: 5.30 reggel, 1.03 délben és 6.11 este. Temesvár felé indul: 5.36 reggel, 1.07 délben, 6.35 este. Temesvárról érkezik: 7.23 reggel, 2.08 délben és 10.02 este. Fehértemplom felé indul: 7.31 reggel, 2.12 délben, 10.08 este. Nagybecskerekéről érkezik: 11.59 délben, 9.37 este. Becskerek felé indul: 5.50 reggel, 2.20 délután. Jaszenováról Oraviczára indul: 8.15 reggel, 3 délután, 10.45 este. Oraviczáról Jaszenova felé indul: 3 óra 10.40 délelőtt, 3.35 délután. Temesvárról grad felé indul: 8 reggel, 1.11 délben, 8.15 délután. Vojtekről Német-Bogsán felé indul: 7 reggel, 9.15 este.

Irodalom.

Damáz Margit regény, írta Kövér Ilma. Szerző neve még meglehetősen új a magyar regényirodalomban. Damáz Margit első nagyobb alkotása. De van valami, ami első tekintetre megnyeri részére a bizodalmat, az a körülmény t. i., hogy első regényénél mindjárt Jókai Mór vállalta el a keresztapai tisztet. A regényhez irt előszóban következőképen jellemzi Kövér Ilma írói képességét: „A regény meséje helyesen van megalkotva és következetesen keresztülvive. A történet mindvégig érdekes és rokonszenves. A lélektani fejlődmények bármely gyakorlatot írónak dicséretére válnának. A párbeszédnek biztosan kezelt tollra vallanak, a helyzetek sok leleményességről tanuskodnak: az egészet az a gyöngéd szellem lengi át, mely női írók tulajdona. A merészebb fordulatoknál az erősebb irány még inkább meglepő. Az egész regény bizvást egy sorba állítható a modern irodalom leghivatottabb termékeivel, melyek a jelenkor életképét tükrözik vissza. Részemről szerzőnőnek szép jövődöt jósolok az irodalmi működés terén, kinek az a becses adomány van megadva, képzelet utján megtalálni a való életet. Hátha még később a tapasztalat világában is meg fogja azt ismerni! Ha valaki, úgy bizonyára Jókai hivatva van arra, hogy egy fejlődő tehetségről elmondja őszinte véleményét; ő, aki annyi nagy kincscsel ajándékozta meg irodalmunkat. Részünkről még hozzátehetjük, hogy a Singer és Wolfner cég a nála szokásos díszszel állította ki ezt a kötetet, mely az „Egyetemes Regénytár“ VII. évfolyamának 13. kötetét képezi. Ára piros vászonkötetésben 50 krajczár.

(Piaczi árak Verseczen). A mult csütörtökön f. hó 9-én a következők voltak a piaci árak: Buza legjobb 8 frt. — kr., középszerű 7 frt. 80 kr., Kétszeres legjobb 7 frt. 50 kr., középszerű 6 frt. 80 kr., Rozs legjobb 7 frt. 30 kr., Árpa legjobb 4 frt. 50 kr., középszerű 4 frt. — kr., Zab 5 frt. — kr., Kukoricza 4 frt., 20 kr., Marhahús 58 kr., Disznóhús kilója 46 kr., Czukor 48 kr.

Szerkesztői levelezés.

Sz-i F—m. Az ígéretre számítok.

Dr. R—r A—r. F. hó 15-e táján . . . tyiban leszünk mi is. D—ny a szép Cserna völgyét járja. Mehádián van.

F—T—Gynek. A beküldött czikk egy kicsit nagyon éles. Különben úgy kell nekik, tudhatták, hogy századok előtt is csak „Minnesangerek“-et láttak szívesen a német „Burg“-okban. Komoly dolgokkal foglalkozó emberek éhenszomjan vesztek ott — s e szellem úgy látszik ma is él a sógoroknál.

667. sz. — tlkv. 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A károlyfalvi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Novacu Aurel fehértemplomi lakos végrehajtónak Turturea Lyuba lagerdorfi lakos végrehajtást szenvedő elleni 400 frt. tőke követelés és járul. iránti végrehajtási ügyében a károlyfalvi kir. jbiróság területén lévő a lagerdorfi községi I. kötet 274. lapoz. tlkkönyv A lapján foglalt 219. hr. sz. 1300 □ 61 I. oszt. szántóra 88 frt. 112. hr. sz. 650 □ 61 III. oszt. szántóra 80 frt., 770. hr. sz. 1053¹/₂ □ 61 I. oszt. kaszálóra 21 frt., 1153. hr. sz. 1350 □ 61 I. oszt. szántóra 102 frt., 620. hr. sz. 600 □ 61 II. o. kaszálóra 6 frt., 1093. hr. sz. 200 □ 61 szőlőre 76 frt., 1087. hr. sz. 62¹/₂ □ 61 szőlőre 18 frt., 93. hr. sz. 100 □ 61 szőlőre 36 frt., 17. hr. sz. 65 □ 61 szőlőre 30 frt. és helyrajzi szám nélküli 75 □ 61 szántóra 5 frt. és a zagaiczai II. kötet 194. lapoz. tlkben foglalt 85. hr. sz. 1 hold I. o. szántóra 132 frt. becsérték és ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi július hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Lagerdorff községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Károlyfalván, 1892. évi április hó 30-án.

Gerle, kir. aljbiró.

841. sz. — tkvi 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A károlyfalvi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Vaszics Akim fehértemplomi lakos végrehajtónak Bogics elöb. özvegyült volt Popovics Zsófia fehértemplomi lakosnő végrehajtást szenvedő elleni 200 frt. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a károlyfalvi kir. jbiróság területén lévő az ulmai község I. kötet 272. sz. telekkönyv A lapján foglalt: 1) 126. sz. ház és 444

□ 61 házhelynek 1/4 részére 59 frt., — és az 1881. LX. t.-cz. 156. §-ának A pontja alkalmazásával a következő ingatlanokra egészben u. m. 2) a 307. hrsz. a. 720 □ 61 szántó 21 frt., 3) a 545. hrsz. a. 1339 □ 61 szántó 40 frt., 4) Predium Sandhügel elnevezés alatti 1130 □ 61 szőlő 151 frt., valamint az izbistyei tlkben foglalt következő ingatlanokra: 5) a 413. hrsz. a. 1 hold 813 □ 61 szántó 87 frt., 6) a 416. hrsz. a. 861 □ 61 szőlő 178 frt., 7) a 378. hrsz. a. 900 □ 61 I. oszt. szántó 47 frt. és 8) a 470. hrsz. a. 1 hold 138 □ 61 I. oszt. szántóra 71 frt. becsérték és ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi augusztus hó 5-ik napjának délelőtt 10 órakor Ulma községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Kelt Károlyfalván 1892. évi május hó 16-án.

Kéler, kir. jbiró.

Legjobb szer szeplő,
ragya, májfoltok, pattanások s
más bőrkiütések ellen egyúttal óv-
szert a fény, szél és nap ellen a
Küchler-féle kipróbált arczkenőcs.

Ezen arczkenőcs ártalmatlan anyagoknak tudományos elveken alapuló és szerencsésen sikerült vegyülete. Kétünő eredményű s bármily hosszú ideig is eltertható anélkül, hogy megavasodnók; minélfogva a kereskedésben sokszorosan előjövő **kéz- és arczkenőcsökkel** össze nem tévesztendő.

Egy köcsöz ára 30 és 50 kr.

Arczkenőcs-szappan

Kitünően tisztít, a bőrt gyengéddé teszi és felfrissíti, s ennél fogva a kendőző asztalok elmaradhatlan szappanja.

Egy darab ára 50 kr.

Dr. Steiner-féle arozpaszta. Egy tégely ára 50 kr.

Dr. Horovitz általános szeretetben részesülő arozpomádéja, frissítőleg hat a bőrre, azt gyengéddé teszi, tisztítja és simítja, mely által a szeplők, májfoltok és más bőrkiütések eltűnnek. — Egy tégely ára 1 frt.

Dr. Horovitz kitünő haj-olaja, a fejbőr javítása és erősítésére. A legelső szer nagy betegség után, bekövetkezni szokott hajhullás ellen, mivel a hajgyököket helyrehozza. — Egy üveg ára 87 kr.

Kapható:

Küchler Béla

„A megváltóhoz“ címzett gyógyszer-tárában
Verseczen.

➔ Póstával naponta szállíttatik. ➔

Mayering Emma

(előbb Kutka-féle)

benlakással összekötött Verseczen 31 év óta fennálló és nyilvánossági joggal ellátott
magán-, elemi és polgári leányiskolájában
a jelen szünidőben

kézimunka-tanfolyam

nyilik naponként d. e. 8-tól 11 óráig, melyre bármely napon lehet jelentkezni. — **Havi díj elemi iskolai növendékek részére 1 frt., polgáriakért 2 forint.**

A jövő tanévre beiratások benlakókat illetőleg minél előbb eszközlendők, hogy a fölös számban jelentkezők el-látása iránt a kellő intézkedések idejében megtéssenek.

Versecz. A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása.